

3 Cena numeru 3 centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincji.

PRENUMERATA:

Miesięcznie w Krakowie (zus dostawa do domu) K 1.50 na prowincji z przesyłką pocztową ... 1.50 Prenumerata za granicę: msk. 1.50, frk. 2.-, rb. 1.-

Pojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich agencjach pisem i na wszystkich dworcach kolei.

NOWINY
ZIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

OGŁOSZENIA

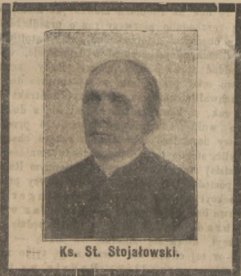
na wiarę petitu 16 hal., na każdy następny raz po 12 hal. drobne ogłoszenia po 4 hal. od wyrazu (minimum 50 hal.). Nadesłane za wiarę petitowy 50 hal. Spół na każdej stronie po K 6.-, półpółd K 4.-, Załączniki K 20.- na tytuł. Literatury prowadzi w swoim zarządzeniu p. M. BOPCZYK. Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna 2 otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem. Na Lwów Skład i Redakcja: Agencja Sokolowskiego, Pasaż Hausmana 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ulica Wiślna 1 3 Telefon 840. Ekspedycja „Nowin”: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Telefon Nr. 840) od godziny 9 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Wiślna 2. Reklamów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 4-tej. Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincji.

Ks. St. Stojałowski.

Apostoł sprawy ludowej.

Ksiądz Stanisław Stojałowski, który pierwszy pozedł na wieś badzić i nświadczać polskiego chłopca do politycznego życia, zakończył żywot pełen trudu, walki, gorzycy i przesłaładania i wielkiego umiowania sprawy ludowej. Działalność jego nauczyła się z pod oceny partyjnych sądów, należy do historii, która wymierzy mu sprawiedliwość.

Zgadł człowiek niepopolitycznej zdolności i plemiennego temperamentu politycznego, niezrównany agitator, niestrudzony szermierz i bojownik, gromiący nieskrępowanie nadużycia możnych tego świata, uwielbiany i kochany przez jednych, oszczerzany i obrzucany błotem przez drugich, zbaczający nieraz na bezdroża i grzeszący ciężko — ale z pewnością działający zawsze w dobrej wierze.

Dzień, gdy zawarł swe powieki, maleją i znikają jego błędy, a natomiast wyrażenie ryanja się jego zasługi około rozwoju Galicyi.

Ksiądz Stojałowski był pierwszym apostołem politycznym galicyjskiego chłopca, ojcem ruchu ludowego. On to pierwszy przeorał w ciężkim trudzie i srogim przesłaładaniu ugor galicyjski, rzucając zasiew, który dziś bnieje wszędzie i którego plony inni już ludzie zbierają.

Jak nad każdym nowotworem, tak i nad ks. Stojałowskim zaczęły gnieć galicyjskich możnowładców świeckich i duchownych.

Uprzytomnijmy sobie jeno, jakie to były czasy, owe lata 1870—1890. Starosta i żandarm, posłuszne sęgi krótkowzrocznej i egoistycznej rządu szlacheckiej klasy, były wszechwładnymi panami na wsi. I gdy ks. Stojałowski w r. 1847 wezwał chłopów, aby tworzyli własne komitety w parochiach, władze polityczne i duchowne wyczerpały wszystkie siły, aby zgnieć tego „radykałnego” księdza.

Wieziono go, szcztu z miejsca na miejsce jak dzikiego zwierza — ale go nie złamano. Ks. Stojałowski nie ustawał w pracy organizacyjnej, pisał (a miał przedziwny styl) nświadciał chło-

pów, zakładał kółka rolnicze, organizował na kresach robotników polskich, stworzył „Dom polski” w Bielsku, ważną placówkę w boju z hakatami.

Nie pora tu rozwodzić się nad błędami ks. Stojałowskiego jako działacza politycznego, nad jego chęcią zblżenia się do Rosji, nad sojuszami jego i konfliktami z innymi stronnictwami i ludźmi. Dziś echa tych walk przebrzmiały — a ks. Stojałowski spełnił swą misję.

Czasy granatowo nie się zmieniły. Owocem działalności księdza St. podzielił się dziś inni ludzie: narodowi demokraci z jednej, ludowcy z drugiej strony. Tak ukształtowały się stosunki — nie znalazł się zaś następca, równy talentem ks. Stojałowskiemu.

Ale wszyscy przyznać muszą, że ksiądz Stojałowski utworzył im drogę do chłopca polskiego. I podziwiać trzeba się ks. St., że nie dał się złamać przeciwnościom, że nie ustąpił z placu. Gdyby możnowładcy galicyjscy byli innymi ludźmi, choć ten ksiądz mógł być dobranej zdatnia!

Padł wreszcie na posterunku, do ostatniej chwili wierny swej sprawie.

Umiał i w biedzie, która zresztą zawsze, przez trzydzieści lat bojowych, była jego wierną towarzyszką. Zaisła, różne oszczerca zarzuty jego wrogów znalazły aż nazbyt dobitne odparcie.

Ksiądz Stojałowski spełnił swą misję dziejową. Błędów wiele, ale wiele i kochał, więc wiele będzie mu wybaczone. Osobistość była to człowiek dobry i uczynny. Czeszć jego pamięci!

W sprawie organizacyi stronnictwa demokratycznego w kraju.

Jak wczoraj doniesiliśmy na zjeździe we Lwowie mełowie zaufania stronnictwa uchwalili rezolucyę, wzywającą do rewizji, a raczej do opracowania programu stronnictwa i ustalenia zasad organizacyjnych.

Podobne postulaty były i na poprzednich zjazdach uchwalone, ale pozostawały bez rezultatu. Tym razem jednak rezolucyja wyda niewątpliwie owoce, gdyż Komisya naznaczona ścisły termin (okres trzymiesięczny) do przedłożenia wniosków.

Do tej komisji wybrani zostali pp. Jahl, Bandrowski, German, Leo, Battaglia, Rutowski, Stęszewski, Loewenstein, Dwernicki, Sare, Konopiński, Maiss, Potocki, Srokowski, Landau, Krzetnicki, Nimbin, Goldhammer, Kasparek i Jurkiewicz.

Komisya konstytuowała się i wybrała subkomitet z 5 członków, do którego weszli: Jahl, Bandrowski, Rutowski, Srokowski i Loewenstein.

Więc za trzy miesiące usłyszymy zapewne o krystalizacyi demokratycznego programu kraju.

Wojna włosko-turecka.

Nie spacer wojakowy, ale wojna. — Krwawe zwycięstwa. — Rozdręczenie opinii włoskiej. — Druga mobilizacya. — Grażba wojny na morzu Egejskiem. — Aneksya warunkiem pokoju. — Wyprzedzenie Chrześcijan w Benghalsi.

Krwawe walki, jakie Włochom stoczyć w-

Tryumfator. (Patrz artykuł).

padło pod Benghalsi, oraz fakt grasowania cholery w Trypolisie — wywołały w prasie i społeczeństwie włoskiem pewne otępienie. Zrozumiano, że wyprawa trypolitańska nie będzie tylko „spacercem militarnym”, ale że pociąganie za sobą sporo ofiar. — Słychać też, że włoskie ministerstwo wojny rozesało do komendantów korpusu komunikacya telegraficzna, aby przygotowali natychmiast mobilizacyę drugiego korpusu ekspedycyjnego. Ma on wynosić znowu 50 tysięcy ludzi.

Dzienniki upominają społeczeństwo, aby nie unosiło się niecierpliwosciami, gdyż należał diażać rozważnie, jeżeli się chce uniknąć straci. Pod Adną

w Abisynii Włosi ponieśli klęskę dlatego, że, niegając naciskowi opinii w kraju, zbyt pospieszenie działali.

Wobec trudności komunikacyjnych i wobec cenzury depesz wiadomości o krwawych walkach w Trypolisie nie mogą niebadać za ścisłe i autentyczne. W każdym razie wszystkie doniesienia stwierdzają, że walka pod Benghalsi była bardzo zwycięska. Turecka piechota, gdy forty były w gruzach, poszła z bagnetem w rękę do ataku na lażując zastępy włoskie. Słychać, że Włosi stracili blisko 800 ludzi? (Miansto Benghalsi zostało całe zombardowane Arsbka ldnosc pomagała Turkom

CZARODZIEJ

Wielki roman dramatyczny przez MICHAŁA ZEWAO.

159 (Ciąg dalszy) „Tylko w ciemnościach dzwienne blyszczyły jakieś iskierki, to były oczy dwunastu posągów, utkwiwone w punkt, gdzie ulica Tissander wychodziła na plac.

Na czale tej gromadki stał człowiek pochylony naprzód niby symbol czatów.

Tych dwunastu stanowiło poczet żelazny.

Lagarde wachował się w cisze. Od jak dawna to stał! Od dwóch lub trzech godzin może! I nie wymienił ani słowa. Tchu, zda się nie wydziła. Ani jednego poruszenia ludzi znnzonych nieruchomości.

Lagarde wachował się w cisze. Naraz wyprostował się i nie odwracając się, począł mówić, ale tak cicho, że człowiek, stojący o trzy kroki, nie byłby go w stanie dołyszczyć.

— Są! Kieży podniosę rękę! głowami odpo-

wiedze, jeśli będzie jakikolwiek krzyk! Własna ręka zabije tego, który spowoduje krzyk. Miernyż w sępie, odrzwał! Każdy otrzymał powinien dwa uderzenia!

I znowa cisza. Żelazny poczet nie uczynił ani jednego gestu ludzi, którzy szły się do zadania cioci, ani jednego dręszcu przed śmiercią, jaką mieli zadać. Nic. Tylko milczenie!

Naraz okazało się sześciu ludzi z przedniej strazy królowskiej. Szli bez zważenia, baczenie badali cienne kąty, z uchmem wytężonym, z ręką na rękolejści spady.

Lagarde nie poruszył się. Sześciu przeszło w milczeniu placu i zapnęło się w nlice św. Antoniego. Wtady Lagarde podniósł rękę.

W jednej chwili poczet żelazny wynurzył się z ciemności. Był to skok podobny do jakiegoś widzenia — tak nadzwyczajny. Sekunda jeszcze i żelazny poczet podzielił na sześć oddziałów po dwóch ludzi. Stało się to z szybkością piorunującą. Ci ludzie poruszali się niby części jednej, doskonale sprężonej maszyny.

Sześciu gwardzistów Henryka doznało wrzesa podmuchu wiatru po za sobą. Był to podmuch śmierci! Dwóch z nich obejrzało się i rozwarło usta do okrzyku. Ale nie zdążyło wydać. Upadli niby martwa masa z ustami i oczyma szeroko rozwartymi. W tej chwili czterech pozostałych padło również.

Jeden tylko z tych sześciu nieszczęśliwych zalał wydać krótki jęk.

Po skończeniu zabójstwa napastnicy chwycili po dwóch każdą ofiarę za głowę i za nogi. W kilka chwil później sześć trupów spoczywało w głębi piwnicy, rzucone w nieładzie jeden na drugim, a wszystkich nasyła i oczy były szeroko rozwarte, wszystkie miały na szyi jednakową szeroką ranę, która prawie oddzielała głowę od tułowia.

Poczet żelazny powrócił do swojej straszliwej nieruchomości.

Przeszła minuta. Dwóch ludzi zjawilo się na placu, idąc krokiem swobodnym, gawędząc i śmiejąc się wesoło. Był to król i Saint-André.

Lagarde poruszył się.

Przeszły dwie minuty. I oto z kolei zjawilo się sześciu ludzi z tylnej strazy króla. — Baczność!

Sześciu ludzi minęło placu i weszło w ulicę św. Antoniego. Lagarde podniósł rękę. Żelazny poczet wynurzył się.

Ani okrzyku, ani odgłosu kroków. Skłoczono!

Okropna rzecz dokonana powtórnie. I w głębi piwnicy spoczęło teraz dwanaście trupów, wszystkie z otwartymi ustami i oczyma, wszystkie z otwartymi gardami. Niektórzy wtrząsają jeszcze dręszcz ostatni.

Żelazny poczet znajduje się już na ulicy. Lagarde zamyka drzwi na klucz, ociera pot z czoła i szepce:

Najtrudniejsza jeszcze nie zrobiona. Obwień stoi w milczeniu, jak gdyby się w coid wniechwiła i naraz zakomenderował:

— W drogę!

(Ciąg dalszy nastąpi).

OWO OTWARTY SKŁAD LINOLEUM i CERA TY artykulów nieprzemakalnych, płaszczki gumowych oraz pelerynek dla P. P. Oficerów w wielkim wyborze hurtownie i częściej ciowo poleca firma H. MUND Kraków, Sławkowska 30 w domu kawalerskim (Japonia), w składowej zaparkowanej.

Laboratorium lekarsko dentystyczne - ul. Floryańska 23, II. p. Wykonuje wszelkie zabiegi w zakresie: karsko dentystyczny wchodzące: Ceny przystępne. Ugi w spiatach. Godziny ord. 9-11 i 3-6. Dla ubogich usuwanie zębów od 8 do 9 rano bezpłatnie. Uniw. Med. Dr. Sabiny Weinberg — Dział techniczny: Wilhelm Fruchtmann.

Te krwawe walki i piętrzące się trudności różniaczką bardzo opinię publiczną we Włoszech. Dzienniki grozą więc Turcy rozszerzeniem terenu wojny. Dzienniki wojskowe „La preparatione” pisze: „Wojna włosko-turecka, o ile Forta nie przędzie na czas do rozumu, rozstrzygnie się na Mierze Egejskiej, zapewna pod Mytilena. „Giornale di Italia” stwierdza, że niejedno mocarstwo stara się skłonić Włochy do moralnego zadośćuczynienia dla Turcy przez uznanie zwierzchnictwa aintana, ale Włochy pod żadnym warunkiem nie ustąpią. O ile Turcja pozostanie w swoim uporze i jeżeli nadal cierpieć będą interesy włoskie w Lewancie, Włochy zdobędą się na krok bardzo stanowczy.

Nie ulega wątpliwości, że Włochy stanowczo obstarwają będą przy zupełnej aneksji Trypolisu, bo pozostawienie chociażby zwierzchnictwa Turcy nosiłoby w sobie zarzewie niepokojów na przyszłość, czego dowodem są kłopoty, jakie miały Austro-Węgry z Bośnia i jakie ma Anglia z Egiptem.

Natomiast w Konstantynopolu nie chcą zrezygnować ze zwierzchnictwa aintana nad Trypolisem więc i do pokójki daleko.

Telegramy składają się na następujący obraz sytuacji:

Obszadzenie Dery.
Trypolis. Ag. Stefaniego donosi z Trypolisu: Radio-telegram, który tu nadszedł, donosi o obszadzeniu Dery. Jeden kapitan turecki i 7 żołnierzy, którzy byli tam w ukryciu, zostali wzięci do niewoli. Archimandryta przysięgi generałowi Canewa wierność. Kapitan Piaza wczoraj po raz drugi rekonosował teren na aeroplanie Bleriota.

Rzeź chrześcijan w Benghasi.

W Benghasi przyjeżdżo w nocy ze środy na czwartek, zaraz po pierwszych strzałach eskadry włoskiej do masakry chrześcijan. Arabowie ze szczerą Sensual napadli na katolicki zakład młyny. Kierownik zakładu, ks. Umberto, chciał pertraktować z napastnikami, zginił jednak, uderzony szabłą. Ciągło jego rozważano. Arabowie wymordowali następnie wszystkich, znajdujących się w tym zakładzie. Z zakładu misyjnego udali się Arabowie do katolickiego azyłu dla dzieci, wykupionego z niewoli, pod wezwaniem św. Kamila. Tu wymordowali wszystkie dzieci w wieku od 10 do 12 lat. Zamordowali też kilku Europejczyków, którzy nadbiegli z pomocą.

Walki pod Benghasi.
Ag. Stefaniego donosi z Benghasi z okazji: Wojaki tureckie, które stawiają opór ładowaniu wężka włoskiego, cofnęło się w nieporządku do wnętrza karaku. Zdaje się, że Turcy mają także działa. Rednioci ciągle niepokoją nasze strażnice przednie. Nasza sytuacja wojenna i polityczna jest korzystna. Rozbrojenie mieszkańców miasta postępuje naprzód. Przewidywać sąjedenich szczerpów przybywać tu, aby się poddać (?). Komenda wojsk czyni przygotowania dla zaprzysiężenia wydławania materiału dla armii.

Revolucja w Chinach.

Dalsze sukcesy powstanców. — Zdobył miast Czangszu i Liczang. — Brak rekrutów dla armii onarskiej. — Obrabowanie osady niemieckiej w Hankau.

Revolucja chińska się rozprzestrzenia — to nie ulega najmniejszej wątpliwości. Najważniejszą wiadomością ubiegłej doby jest londyński telegram bira Bentera donoszący, że według nadeszłych wiadomości z Szanghaju, miasta Czang-szu i Liczang znajdują się w rękach powstanców. Kolo Hamczang walka trwa dalej. Działania rządu chińskiego w mocarstwie o uzyskanie pożyczki ze względu na obecne stosunki pozostały bez rezultatu. Słychać także, że grozi wybuch rewolucji w dolinie Jangczi.

Bzad ogłosił proklamację z doniesieniem, że pozostanie rekrutów dla armii cesarskiej. Zarazem zarządził wzmocnienie policji. Inne ogłoszenie zawiera rozkaz otwarcia szpiczery z rytem i grzy karami tym, którzy żądają wyższych cen za ryż na targach publicznych.

Komendant eskadry krążowników kolo Hankau przysłał następujące sprawozdanie o walce młoczej w Hankau. W nocy z 12 na 13 bm. popółniste wojska chińskie chciało rabować osadę niemiecką, z powodu czego marynarce niemieccy odparli bagnietami i karabinami tłumy. Z broni palnej nie zrobiono użytku; nikt nie został stracony. Konsulowie ogłosili w języku chińskim proklamację, donoszącą o neutralności mocarstw.

Obady parlamentu chińskiego.
Pekin. (B. Remont). Zgromadzenie narodowe po podjęciu wczoraj obrad, odczytało się dla wyborców komisji. Jeden z członków tajnej Rady przesyłał dwomierzy memorał, przedstawiający, że skoro obcy uznali rewolucjonistów, to rząd powinien z nimi pertraktować.

Czynowczka banda podpalczy.

Naczelnik ochrony, policjanci i dyryktor szkoły tworzą zajeł!

W guberni Permskiej (na Uralu) wykryto teraz i już osądzono sprawę, wyjątkową nawet w Rosyi. Oto, polityczni i policyjni czynownicy w mieście powiatowym Czerdynia utworzyli bandę podpalczy wspólnie z woźnymi i policjantami. Banda niożyła się właścicieli domów, folwarków, fabryk, tartaków i t. p. w całym powiecie i po kolei do każdego właściciela porywała począz wezwanie, by na omówionem miejscu złożyć pewną, określoną w wezwaniu kwotę, gdyż w przeciwnym razie będzie spalony. Kto miał posiadłość zabezpieczoną, ten nie zwracał uwagi na wezwanie i rzeczywiście wybuchł u niego pożar, a Towarzystwo zakratyzuje zwracało szkody, lecz wówczas ów właściciel powrotnie otrzymywał wezwanie do zapłacenia haraczem podpalczom i jeżeli nie usłuchał, palili się powtórnie, a już nie był zasekrowany.

Tak powoli banda podpalczy sterowazyła wszystkich w powiecie: każdy obywatel co pewien czas musiał zapłacić haracz, gdyż w przeciwnym razie z pewnością miał pożar.

Z miasta gubernialnego Parmy wysłano specjalnych urzędników policyjnych z poleceniem wykrycia bandy podpalczy, a ponieważ urzędnicy nie odnieśli nic zdolali, przeto wynalazł rząd gubernialny jakiegoś doskonałego detektywa, Czuzaszewa, którego posłał do Czerdynia.

Lecz i Czuzaszew nie nic wykrył. Jest w tym powiecie milionowy kupiec i przemysłowiec, Alin, który wszystkie wezwania, by zapłacić haracz, wznosił do pieca, a na swych fabrykach podawał czynność straży. Pomimo tego wybuchy u niego ciągle pożary.

Wreszcie Alia pojechał do Petersburga, przedstawił się zmarłemu Stolypinowi i powiedział mu, że — jego zdaniem — policja czerdynska jest wzmowie z podpalczami. Ofiarował sto tysięcy rubli na przeprowadzenie grantownego śledztwa. Stolypin wezwał do siebie zafanego urzędnika i polecił mu wysłedzić bandę.

Jak wykryto zaskle?
Urzędnik ów, przybywszy do Czerdynia, nudał karciarza, hulaka, człowieka, który za rubla gotów jest na wszystko, a jednocześnie był bardzo surowy w prowadzeniu śledztwa. Po pewnym czasie uznali tedy za właściciela naczelnicy bandy tajemniczego człowieka i z nim się zjedli.

On się zgodził na taki układ, zdobył zupełnie ich zaufanie, pozbił wszystkie dowody popałań, chowane w rządowych kancelaryach i wtedy dopiero zawezwany łandarom z miasta gubernialnego, zrzucił z siebie maskę.

Oskarżono się, że na czele bandy podpalczy stał naczelnik „ochrony”, Gólowkow. U niego była kasa bandy i wezwania do różnych osób o zapłacenie haracz.

Pomocnikiem Gólowkwa był dyryktor miejscowej 3 klasowej szkoły, który pełnił trzy obowiązki: urzędowego pedagoga, tajnego agenta ochrony i prowokatora, bo wciąż zachęcał miejscowe młodzież i inteligencję do występów rewolucyjnych.

Urzędnik gubernialny Czuzaszew, wysłany dla wykrycia bandy, porozumiał się z nią, wziął pieniądze i wrócił do Permi z niczarn.

Dziwnym wypadkiem, większość czynowników, osadzonych w areszcie śledczym, zbiegła.

Przed sądem okręgowym w Permi stanęli tylko Gólowkow, Czuzaszew i różni woźni, policjanci, Kłoczyni więzieni itd.

Jakże ich osądzono?
Dwóch pierwszych na rok do rot aresztanckich, a innych — na pół roku.

Ankieta „Nowin” w sprawie m. reformy wyborczej.

Ankieta, w powyższej sprawie ogłoszona przed kilku dniami przez redakcję „Nowin”, wywołała w szerokich kołach żywe zainteresowanie i przyniosła szlify gien odpowiedzi ze strony poważnej i ze strony radców miejskich, adwokatów, lekarzy etc. tak, że będziemy mogli przedstawić rezultaty ankiety, jako istotny wkładki opinii publicznej.

Przyniemy tych pp. radców miejskich, którzy jeszcze nie nadesłali odpowiedzi, aby rzucyli w ciąg bieżącego tygodnia wyjawili swe zapatrywania w sprawie zmiany ordynacji miejskiej, gdyż zamierzamy już w bieżącym tygodniu przystąpić do skłajskowania wyników ankiety i do druku znamienych odpowiedzi, nadesłanych przez wybitnych obywateli, których głos powinien zawazyć na szali postanowień naszej Rady miejskiej.

Redakcja „Nowin”.

Ze świata.

Zrzeczenie się godności arcyksiążęcej. Z Wiednia donoszą, że arcyksiążę Fryderyk Karol, który chce się ożenić z córką profesora politechniki wiedeńskiej, Czuhera, złoży wkrótce w ręce cesarza przysięgę renuncyacyjną, zrzekając się praw arcyksiążęcych i przyjmując obywatelstwo nazwisko Barg, Cesarz wynaczył mu roczne spażanie w kwocie 40.000 koron.

Bandytyzm w Wiedniu. Z Wiednia telegrafują:

Wczoraj dopuszczono się tu w biały dzień na jednej z najludniejszych ulic, na Tabostrassee, w drugiej dzielnicy, zuchawego rabunku w sklepie jubilersa Henryka Stocka. — Stock był o godzinie 1 w południe sam w sklepie; siłująca przyniosła mu obiad i odeszła. Zaraz potem wszedł do sklepu młody mężczyzna, liczący lat około 27, który zażądał fałszuska. Stock przezwiał obiad i wyjął stos fałszuszków, które pokazał przybytemu, poczem się pochylił. W tej chwili przybyły uderzył go pięścią w kark; Stock padł na ziemię. Młodzieniec dał wówczas do niego dwa strzały i zaczął go dusić. W tej chwili wpadł do sklepu drugi mężczyzna, który zaczął opróżniać ręk. Rabusie zabrali z kasy 800 kor. w gotówce, 35 pierścienków z brylantami, około 50 złotych zegarków i wiele innych błiznety i znikli bez śladu. Stock jest ciężko ranny.

Rok ostrzy. Pisma angielskie donoszą, że obecny sezon potowu ostrzy przyniósł nadszedziewane rezultaty. Według wszelkiego prawdopodobieństwa przyczyniły się do tego upały letnie, skutkiem których obficie porośla morska trawa i organizmy, stanowiące pożywnie ostrzy. Śład też doszły do niebywałego wzrostu, młoc ich jest niezwykle delikatne, skorupy gładkie i świeżące. — Tak pod względem jakości, jakoteż i ilości złowionych młoc sezon obecny nie miał od stu lat równego sobie.

Napad socjalistów na narodową robotniczą organizację w Warszawie.

Z Warszawy donoszą:
Kilku w rewolweryi uzbrojonych mężczyzn wtargnęło wczoraj wieczorem do lokalu Polskiego zawodowego Związku piekarszy i zabilo trzech, oraz zranilo dwóch członków organizacji. — Sprawcy zbiegli.

(Ma się tu do czynienia z akcją „osowów” — czyli socjalno-demokratycznej, antinarodowej organizacji na organizację narodową.)

Z Rady miasta.

Sprawa kanałów. — Odprawa chran. Radzie pow. — Interpelacya ka. dra Caputy. — O budę na Białoniu. — Sprawy szkolne. — Pomoczenie statutu personalnego Muzeum narod. — Subwenyja dla wydawcy architekturalnego.

Wczoraj odbywał się w sali Tow. wjazd, ubesp. posiedzenie Rady miejskiej pod przew. prezidenta dra Lea. Na wstępie powiczył dr Leo żalobne wspomnienie jednemu z najstarszych byłych radców miasta ś. p. Józefowi Staleckiemu, oraz ś. p. Podobitkiewiczowi, radcy magistratu.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego odbyła się krótka ale interesująca debata kanałowa. R. m. Datner, prezydent Izby handl. w dłuższym umotywowanem przemówieniu skreślił najnowszą fazę budowy galicyjskich dróg wodnych, względnie sytuacji, jaka się wytworzyła po ananej uchwalce chran. nowskiej Rady pow., która domaga się przedłożenia trasy kanałowej na Izew brzeg Wisły. (Cala opinia i prasa w kraju jednomyślnie popołyły do stanowiska chran. Rady pow. Przyp. red.) Żądanie takie, podnoszone w chwili, gdy rząd przystępuje już efektywnie do budowy kanału gal., może całą budowę narazić na szwank. Uchwała chran. Rady pow. jest wder sprzeczna z stanowiskiem Sejmu, Kola polskiego, Wyższego kraj. oraz krak. Rady miejskiej. W sprawie tej wypracowała krakowska Izba handlowa obszerny memorał, zblijający rzeczowo stanowisko chran. Rady pow. oraz wysłał deputacye do Wiednia do Kola pol. i radu. Memorał ten (rozdany członkom Rady) stanowczo sprzeciwiała się zmianie dotychczasowej trasy i oświadcza się za bezwarunkowem wstrzymaniem dotychczasowego projektu rządowego, w szczególności zaś sprzeciwiała się wybudowaniu żądanej trasy chran. Radę pow. kwestja pomoczenia (długie), któryby miał być przybył z sągłbia chran. z kłopotem głównym. Równocześnie aut memorał ten unaję potrzebę takiego połączenia, proponując zatem w tej mierze wybudowanie kolejki dowozowej do kanału głównego. Wkroczył zgłosił mowa wniosek nagły, by Rada miasta sprzeciwiała się żądaniu przedłożenia lub zmiany trasy kanałowej, oraz by delegat Rady wiały udział w odnośnej deputacji Izby handlowej.

R. m. hr. Wodziecki, prezes chran. Rady pow., broń stanowiska tejże korporacyi, która w swojej

uchwale kierowała się względami na dobro kraju (1).
Po przemówieniu prezidenta dra Lea, który zawiadomił, że Kola polskie (referent pow. Kędziów) skrupulatnie bada meritum chran. nowskiego memorału i po dokonawem przemówieniu wnioskodawcy uchwaliło o jednogłośnie wniosek r. m. Datnera.

Duże otwarcie wywołały w Radzie Interpelacya r. m. ka. dra Caputy, który tytuł prezidenta, kiedy zwola posiedzenie komisyi dla reformy statutu miejskiego. W dalszem zapytaniu podniósł mowa sprawę budynków potowolnych na Białoniu, których dzierżawę sekcyja ekonomiczna uchwaliła obecnie przedłożyć do technicznemu dzierżawcom na dalsze 2 lata. Wśród obłasków całej Rady mowa protestuje przeciw podobnej uchwalce sekcyi i pyta prezidenta, kiedy sprawa ta znajdzie się na porządku dziennym pełnej Rady. Wkroczył Interpeluje, dającemu zatwierdzenie cietę firmy Better na budowę kanału w ul. św. Marka, skoro oferta ta nie była najniższą.

Pres. dr Leo natychmiast oddzielił odpowiedzi na powyższe interpelacye. Komisyja dla reformy statutu miejskiego będzie zwolana w przyszłym tygodniu i wtedy Interpelant będzie mógł przedstawić swoje zapatrywania na caterparymtołowe prawo głosowania do Rady.

Co do bud na Białoniu mowa już zeszłego roku, gdy się rozchodziło o przewazy na przedłożenie kontraktu a obecnymi dzierżawcami, miał wstępnie, czy należał Błonia miejskie nadal wydzierżawić, walał sam poddać sprawę całej decyzji Rady, aczkolwiek statutowo miał prawo sam w tej sprawie decydować. Rada uchwaliła wówczas przedłożyć kontrakt dzierżawy na rok, a kontrakt ten kończy się z dn. 31 bm. Obecnie wniośli dzierżawcy podanie o przedłużenie dzierżawy na dalsze dwa lata, a sekcyja ekonomiczna przychyliła się do tego prośby. Odnocny wniosek sekcyi miał dalszą stanąć na porządku dziennym Rady, stiać przed posiedzeniem zgłosił się do mowcy przewodniczący sekcyi ekonomicznej r. m. Beringer i prosił, by sprawa bud na Białoniu jeszcze raz wróciła pod obrady całej sekcyi. Jaka debata uchwalał ten sekcyi, która się odprawa we środę — mówi dr Leo — w tej chwili nie wiem, mogę tylko zapewnić, że sprawa przedłożona Radzie na jej najbliższem posiedzeniu we środę przysięgę tygodnia.

Wicprez. Sza wójcinka, że budowę kanału przy ul. św. Marka oddano p. Betterowi dlatego, że jestto firma miejscowa.

Z kolei rzeczy przytąpione do porządku dziennego i powołuje następujące uchwały:

1) Zakupić dla celów regulacji ulicy Kościeliskiej na Zwierzynieca realność pp. Finkelsteina za 18.000 koron.

2) otworzyć a przyszłym rokiem szkolnym powiższenie IV, klasę wydziałową przy szkołach mekicim im. św. Jana Kantego i św. Floryana. Fundusze na ten cel pobierać gminna, która będzie od uczniów tych klas dostawała opłatę szkolną, w wysokości 20 kor. rocznie (ref. radca m. p. Zaczar).

3) rozszerzyć miejską szkołę gospodarstwa domowego przez otwarcie seminarjum dla kandydatów na nauceyielicki gosp. dom. (ref. r. m. dra Wassung).

4) krować posadę adfunktów w XI. radsung die Museum narodowego (ref. r. megr Groeie). Catenkowie komitatu mualanego pp. dr Domański i dr Wasung podnieśli konieczność utworzenia pomady urzędniaka administ. a prawnicowem wykastalceni, któryby mógł prowadzić kancelaryj mualanego oraz skatwatnie wiele czynności, które dotychczas absorbowały fashowe siły mualanego. Sprawę tę popierali również prof. Bojward, dr Gertler, r. Paják i Inni. — Wreszcie

5) oddzielił subwenyji jednorazowej w wysokości 8000 K. na wystawę architekturalną, która się odbędzie w Krakowie w r. 1912. Wkroczył Rada zatwierdziła wniosek sekcyi prawnej i uchwaliła powołać do Rady pp. dr T. Federa i wesa i dra St. Potolska i Schwara.

Na tem skńczyły się posiedzenie jawne. Na tajem posiedzeniu dokonala Rada szeregu nomlacyj na pomady gminne.

W sprawie opieki nad opuszczonymi dziećmi.

Stowarzyszenie „Rady opiekunków” w Krakowie, opiekujące się biednymi, osieroconymi lub opuszczonymi dziećmi, utrzymuje i wychowuje setki kilkadziesiąt dzieci w różnych zakładach wychowawczych. Nieatuty jestto zaledwie cząstka, wybrana z potórń licznego szeregów tych nieszczęśliwych istot, które podobnej opieki potrzebują.

Brak środków nie tylko nie pozwala stowarzyszeniu rozszerzyć działalności na większą ilość sierot, lecz zachodzi obawa, iż nawet te sieroty, które dzięki zabiegom stowarzyszenia znalazły przytulenie i opiekę w odpowiednich zakładach, będą wyrzucone na bruk i powrócą w otchłań nędzy i moralnego upadku, z której zostały wyrwane, jeżeli społeczeństwo nie popieszy z wydatną pomocą.

Również nie godzi się zapominać o zakładzie wychowawczym w Pawlikowicach, który, walcząc

Lalki, Zabawki, Gry towarzyskie, Konie na biegunach poleca w wielkim wyborze i przystępnych cenach

C. SZLACHTER, Kraków, GROSZKA 2

HOFA pasty do obuwia, gdyż konserwują skórę i nadają jej śliczny połysk
HOFA pasty do metali, które czyszczą znakomicie miedź, mosiądz i t. p.
„Błękit” farbko do bielizny w masie, nadzwyczaj wydatna, nie osadzająca się.

